

Det socialdemokratiske Arbejderpartis
Folkefest
paa Nørrefælled
Søndagen den 5. Juni 1898.

PROGRAM.

1. Festtogets Samlingsplads er paa Nørre-Boulevard Kl. 1 Middag, hvorfra der afmarscheres **Kl. 2 $\frac{1}{2}$** ad Gothersgade, Romersgade, Frederiksborggade, Sortedamsgade, Ravnsborg Tværgade, Ravnsborggade, Ryesgade og Helgesensgade til Festpladsen.
2. Efter Togets Ankomst til Festpladsen samles Deltagerne om de dør oprejste **3 Talerstole**, hvorfra følgende Taler vil blive holdt:

1. Grundloven og Friheden

af

C. C. Andersen, A. C. Meyer og Sigv. Olsen.

2. Arbejderne og Socialismen

af

H. P. Hansen, Martin Olsen og Rudolf Poulsen.

Følgende Sange vil blive afsungne:

1. For Friheden. 2. For Arbejderne.

3. Socialisternes Marsch.

Som Dirigenter fungerer:

A. P. Berg, P. Holm og J. P. Jonsson.

Festtegn og Sange à 20 Øre faas hos de respektive Foreningers Formænd samt paa Samlingspladsen og Festpladsen paa Nørrefælled.

Festkomitéen.

For Friheden.

Mel.: Vaarens Budskab flyver over Lande.

Y
ær velkommen paa den grønne Fælled
I, som Herrer er i Folkets By,
Landets Grundlov er vel graa og aeldet,
Eders Sejre skabe vil en ny.
I kan raabe Hurra for et Minde
fra de gamle Fædres stolte Aar,
men de Frihedsblomster, I vil binde,
gror kun i Jer egen Urtegaard.

Frihed værnes bedst af grove Hænder,
det har I forlængst af Tiden hert,
Frihed har saa mange fine Venner,
holde Kursen faldt de Herrer svært,
I har vist en Kurs for Fjerdestanden,
just i ott' og fyrrer rette Spor,
saa Parykken fløj af Højremanden
og Papirer af Ministrens Bord.

Og er Landets Grundlov, ret fortolket,
andet end det store Heles Vel?
Frihed, Lighed, Broderskab for Folket,
ingen Herre, heller ingen Træl!
For den Grundlov gik I kaek i Striden,
den blev Eders Politik og Tro,
og den Sæd, som I har saaet i Tiden,
alt bli'r høstet ind til Armod Bo.

Kapitalen nu med Harme kigger
paa de Proletarers Sejersgang,
alt dens bedste Mænd paa Valen ligger,
havd forslaar selv Titel nu og Rang?
Overklassens Ting er kun tilbage
som et Bolwerk om de Stores Rov,
Brødre, lad os end den Skanse tage,
saa med Lov vi kan omstyrté Lov.

Vi er mange, men vi bliver flere,
Danmarks Ungdom følger i vort Spor,
alt, som stræber fremad, vil marschere
en Gang med udi vort Folkekor.
Sognekongen, Junk'ren, Byrokraten,
staar de Dig i Vejen, byd dem Trods!
og i Fald der spørges: hvad er Staten?
lyder Svaret: Staten, det er os!